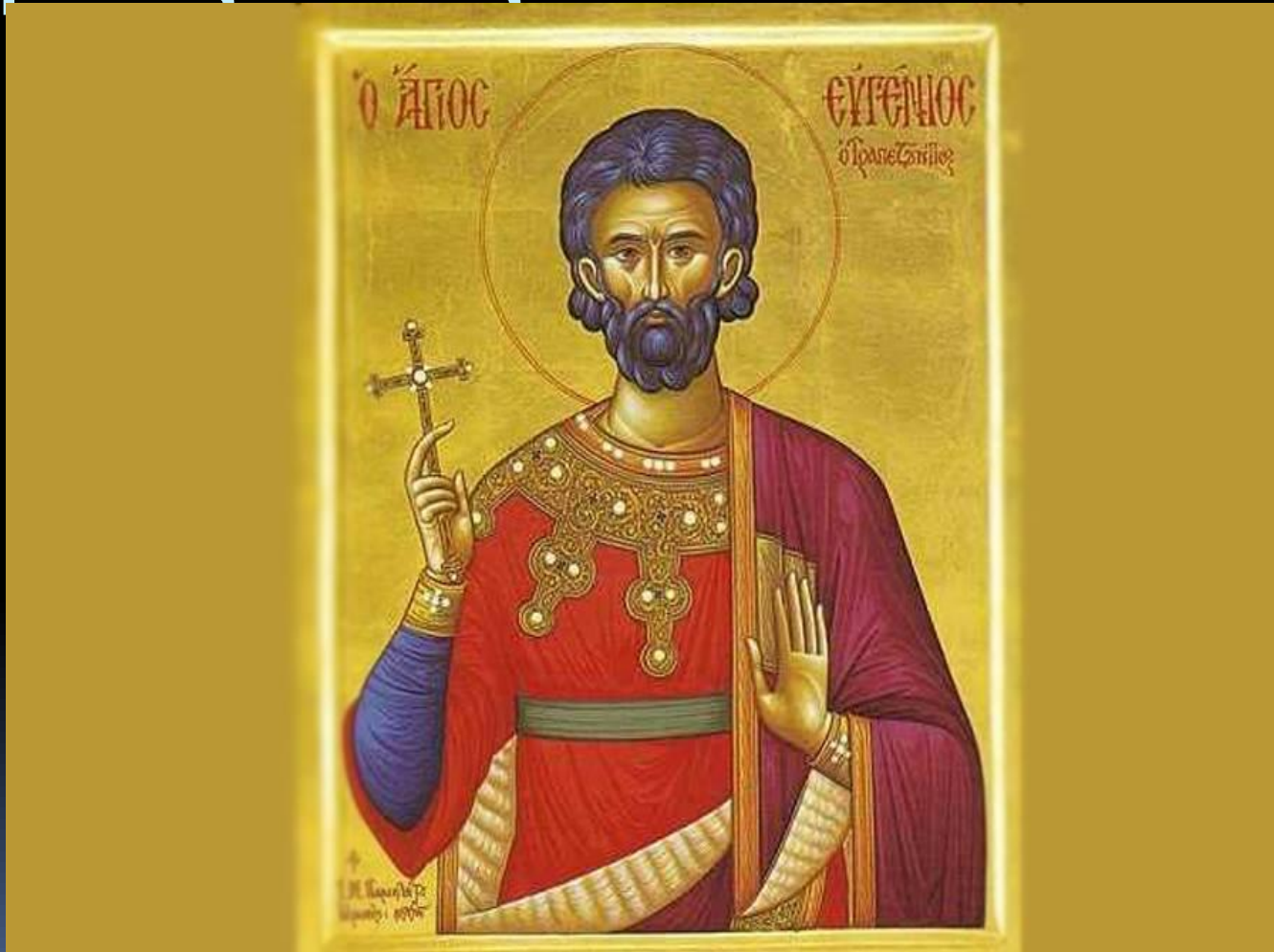

Οι άγιοι του Πόντου

Εργασία του Ε3

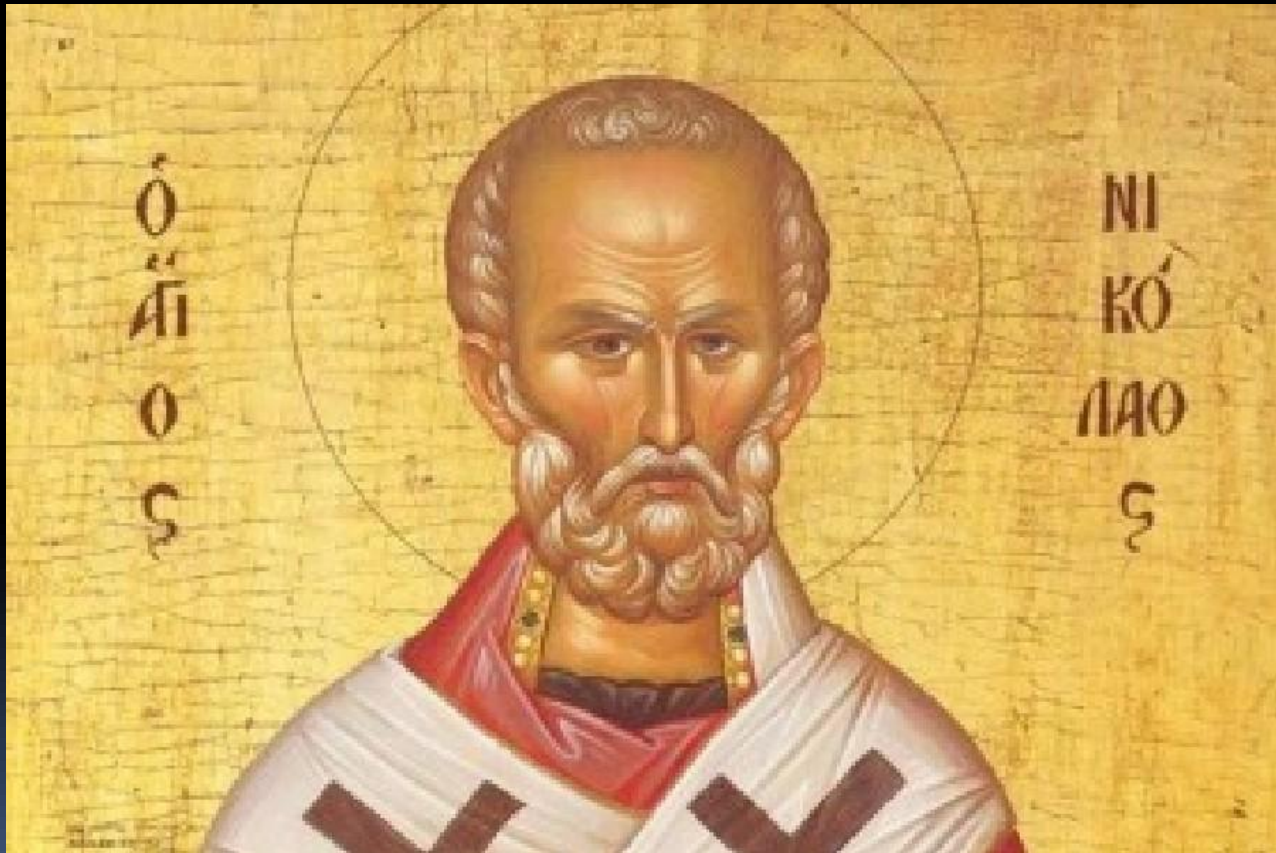
Άγιος Ευγένιος, ο προστάτης της Τραπεζούντας

- Ο Άγιος Ευγένιος κατά πολλούς είναι το καύχημα του Πόντου. Γεννήθηκε στην Τραπεζούντα, εξού και το προσωνύμιο «Τραπεζούντιος» που του έχει αποδοθεί και ήταν γόνος αριστοκρατικής οικογένειας. Έζησε την εποχή όπου διοικητής της Καππαδοκίας ήταν ο Λυσίας, ο οποίος ήταν σκληρός διώκτης των χριστιανών και πιστός στην περσική θεότητα του «Μίθρα», που τότε ήταν πολιούχος της Τραπεζούντας. Έτσι, λοιπόν, όσοι πίστευαν στην νέα θρησκεία, τον χριστιανισμό δηλαδή, υπέστησαν φρικτά βασανιστήρια.
- Κάτοικοι, λοιπόν, της Τραπεζούντας, πιστοί στον Λυσία και στη θρησκεία του, καταγγέλλουν τον Άγιο Ευγένιο και τους συναθλητές του, Ουαλεριανό, Κανίδιο και Ακύλα, ότι διδάσκουν και μιλούν για τον χριστιανισμό. Αρχικά συλλαμβάνουν τον Ακύλα, ο οποίος, παραδέχθηκε την πίστη του στον Ιησού Χριστό και άθελά του προδίδει τον Κανίδιο και τον Ουαλεριανό. Οι τρεις τους, λοιπόν, αφού φυλακίστηκαν, βασανίστηκαν και θανατώθηκαν, ύστερα από υπόδειξη του Λυσία, στον οποίο, όταν παρουσιάστηκαν ομολόγησαν την πίστη τους στον Εσταυρωμένο.

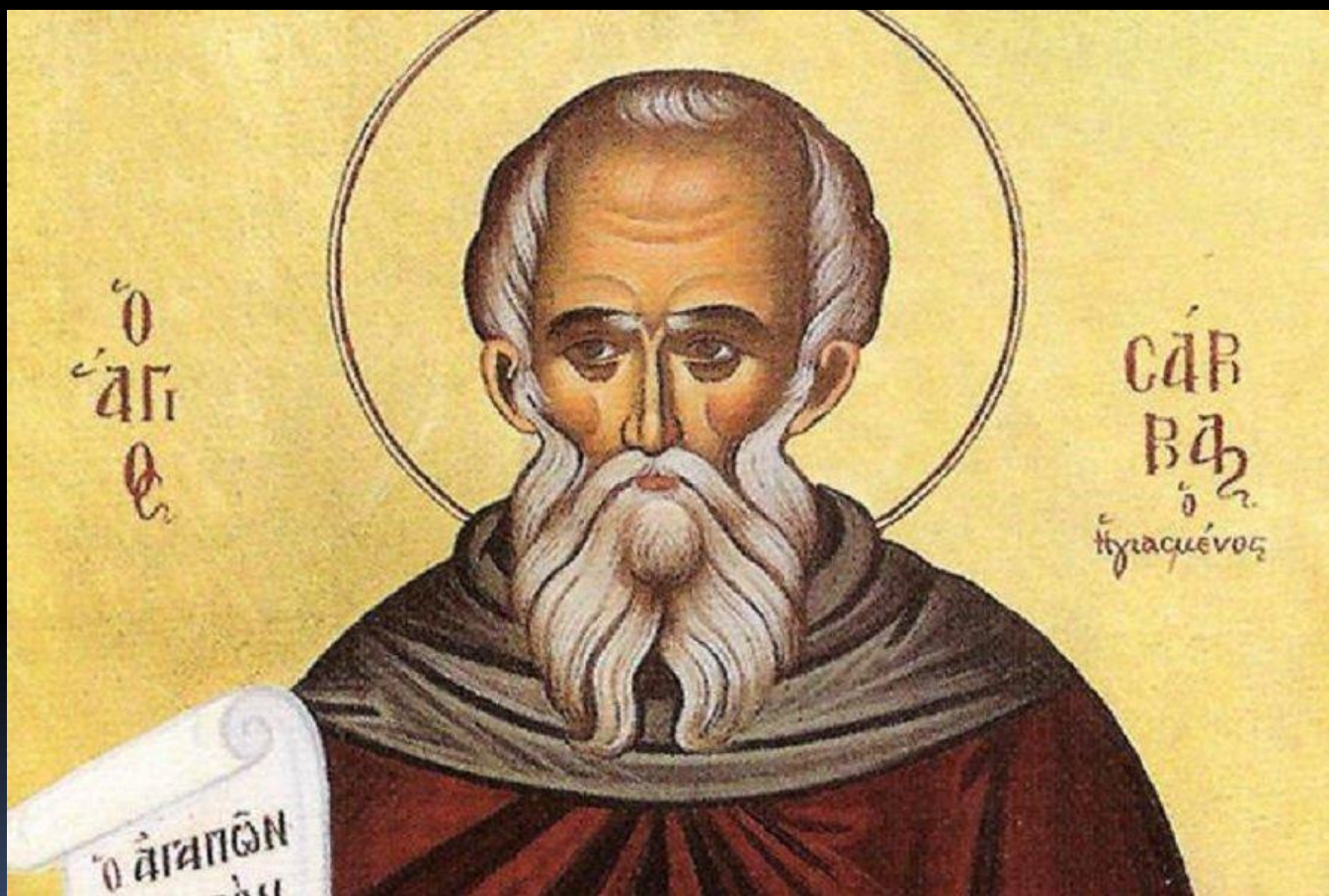

Ο Άγιος Νικόλαος από τα Πάταρα του δυτικού Πόντου

- Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε το 270 στα Πάταρα του δυτικού Πόντου.
- Ήταν γόνος ευσεβούς και πλούσιας οικογένειας, έμεινε όμως νωρίς ορφανός. Νεαρός ακόμα ταξίδεψε στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό και τον Πανάγιο Τάφο και επιστρέφοντας στο τόπο του χειροτονήθηκε ιερέας, σε ηλικία 23 ετών.
- Πολύ νωρίς έφτασε στο αξίωμα του αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας.
- Όλη του την ζωή την αφιέρωσε σε καλά έργα, βοηθώντας φτωχούς, χήρες και ορφανά. Ίδρυσε νοσοκομεία και ιδρύματα, ενώ πρωτοστάτησε στην προστασία των διωκόμενων από τους Ρωμαίους χριστιανών. Ο ίδιος φυλακίστηκε και βασανίστηκε κατά τους διωγμούς του Διοκλητιανού και μόνο με την έλευση του Μεγάλου Κωνσταντίνου στον αυτοκρατορικό θρόνο του Βυζαντίου επέστρεψε στα θρησκευτικά του καθήκοντα, αφού πρώτα αποφυλακίστηκε το 313.
- Τον θεωρούν προστάτη τους όχι μόνο οι ναυτικοί μας αλλά και οι στερημένοι, που έχουν ανάγκη από κάποια προστασία.
- Ο ποντιακός λαός στην περιοχή του Καρς παρουσιάζει τον Άγιο Νικόλαο σαν ψαρά και σαν τον πιο όμορφο απ' όλους τους αγίους. Μια παράδοση αναφέρει πως ήταν ένας άσχημος ψαράς, που δεν έπιανε ψάρια. Κάποτε, όμως, ήρθε ο Χριστός και βλέποντας ότι δεν έπιανε ψάρια τον προέτρεψε να πετάξει άλλη μια φορά το δίχτυ στη θάλασσα, κάτι και που έκανε. Τότε το δίχτυ γέμισε ψάρια, με τον Άγιο Νικόλαο να καταλαβαίνει ποιος ήταν ο άνδρας που τον προέτρεψε να ρίξει το δίχτυ και τον ακολουθεί. Ο Χριστός τότε έβαλε το χέρι του στο πρόσωπο του και εκείνος ομόρφυνε.
- Το λείψανο του Αγίου Νικολάου το 1087 το άρπαξαν οι Φράγκοι από την ομώνυμη εκκλησία στα Μύρα και από τότε βρίσκεται στο Μπάρι της Ιταλίας.

Ο Καππαδόκης, Άγιος Σάββας

- Ο Άγιος Σάββας, του οποίου η μνήμη τιμάται στις 5 Δεκεμβρίου (5 Δεκεμβρίου/ 18 με το παλαιό ημερολόγιο) γεννήθηκε στη Μουταλάσκη της Καππαδοκίας. Από μικρός ασπάστηκε το μοναχικό σχήμα, το οποίο και υπηρέτησε με ευσέβεια και ευλάβεια μέχρι το τέλος της ζωής του. Σε ηλικία 18 ετών ταξίδεψε στα Ιεροσόλυμα, όπου και δημιούργησε το ομώνυμο μοναστήρι, το οποίο ήταν ανδρικό και κατ' επέκταση άβατο για τις γυναίκες
- Στο μοναστήρι του, υπάρχει μια φοινικιά, την οποία, σύμφωνα με την παράδοση, την φύτεψε ο ίδιος ο Άγιος Σάββας. Τα φύλλα της θεωρούνται θαυματουργά, και βοηθούν κυρίως γυναίκες που δυσκολεύονται να τεκνοποιήσουν. Σε όσες, λοιπόν, δεν μπορούν να κάνουν παιδιά, δίνονται από τους μοναχούς τα συγκεκριμένα φύλλα, τα οποία τα βράζουν, προκειμένου στη συνέχεια να πιουν το ρόφημά τους. Απαραίτητη προϋπόθεση ήταν, πριν καταναλώσουν το ρόφημα, να έχουν κρατήσει νηστεία.
- Εκτός, όμως, από τη βοήθεια που προσέφερε και προσφέρει στις γυναίκες που θέλουν να γευτούν την χαρά της μητρότητας, ο Άγιος Σάββας έκανε πολλά θαύματα και σε ανθρώπους που έπασχαν από καρκίνο. Ένα από τα πολλά θαύματα του έγινε σε ένα κοριτσάκι, το οποίο είχε καρκίνο στον εγκέφαλο. Οι γιατροί, πριν προχωρήσουν στο απαραίτητο και αναγκαίο χειρουργείο, είχαν προειδοποιήσει τους γονείς πως η κατάσταση ήταν πολύ κρίσιμη. Τότε εκείνοι, απελπισμένοι προσευχήθηκαν στον Άγιο Σάββα για κάποιο θαύμα, το οποίο και έγινε. Όταν οι γιατροί ξεκίνησαν την επέμβαση, διαπίστωσαν πως ο όγκος δεν υπήρχε! Ενημέρωσαν σχετικά για το γεγονός τους γονείς, χωρίς, όμως, να μπορούν να εξηγήσουν τι ακριβώς είχε συμβεί. Οι γονείς του παιδιού, όμως, ήξεραν πως ο Άγιος Σάββας είχε κάνει το θαύμα του.
- Παρόμοια περιστατικά έχουν συμβεί πολλά, καθώς δεν είναι λίγοι εκείνοι που πάσχουν από τη συγκεκριμένη ασθένεια και έχουν γίνει καλά, έπειτα από προσευχή στον Άγιο Σάββα. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που το ογκολογικό νοσοκομείο φέρει το όνομά του.
- Ο Άγιος Σάββας, του οποίου του είχε αποδοθεί το προσωνυμίων Ηγιασμένος, κοιμήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου, σε ηλικία 94 ετών στο μοναστήρι του, στην Ιερουσαλήμ.

Αγία Βαρβάρα, η Μεγαλομάρτυς από τον Πόντο

- Στις 4 Δεκεμβρίου (4 Δεκεμβρίου/ 17 με το παλαιό ημερολόγιο) γιορτάζει η Αγία Βαρβάρα, η οποία καταγόταν από τον Εύξεινο Πόντο. Υπάρχουν δυο εκδοχές για το τόπο της γέννησής της. Σύμφωνα με μια παράδοση ήταν από τη Μερζιφούντα της Αμάσειας, ενώ υπάρχει και η εκδοχή ότι καταγόταν από τη Νικομήδεια.
- Η Αγία Βαρβάρα, σύμφωνα με το βίο της, ήταν μια όμορφη κοπέλα, η οποία προερχόταν από πλούσια οικογένεια. Ο πατέρας της, ο Διόσκουρος, ο οποίος ήταν φανατικός ειδωλολάτρης, της είχε μεγάλη αδυναμία. Με σκοπό να την προστατέψει από μνηστήρες, την είχε κλεισμένη σε ένα πύργο. Όντας απομονωμένη, παρατηρούσε από το παράθυρο τη φύση και αναρωτιόταν πως μπορεί όλα αυτά να ήταν δημιούργημα των πέτρινων και των ξύλινων θεών που πίστευε, τόσο φανατικά, ο πατέρας της. Την απάντηση στο ερώτημά της της έδωσε μια κρυπτοχριστιανή που την είχε προσλάβει ο πατέρας της να την υπηρετεί. Της μίλησε για τον Χριστό, λέγοντάς της λεπτομέρειες σχετικά με τα θαύματα και τη διδασκαλία του. Η Βαρβάρα, ακούγοντάς την με προσοχή, ασπάστηκε τον χριστιανισμό. Φυσικά στην αρχή δεν είχε εκμυστηρευτεί την πίστη της αυτή στον πατέρα της.
- Κάποια στιγμή ο πατέρας της, προκειμένου να μην πηγαίνει στα δημόσια λουτρά, αποφάσισε να φτιάξει ένα λουτρό αποκλειστικά για εκείνη. Το αρχικό σχέδιο ήταν να υπάρχουν δυο παράθυρα. Η Βαρβάρα, όμως, είπε στους εργάτες να δημιουργήσουν ένα ακόμα. Όταν ο πατέρας της είδε αυτή την αλλαγή, την ρώτησε για ποιο λόγο ήθελε και τρίτο παράθυρο. Τότε η Αγία του εκμυστηρεύτηκε πως το έκανε για να τιμήσει την Αγία Τριάδα. Η απάντηση της αυτή εξόργισε τον πατέρα της, ο οποίος, ήταν φανατικός ειδωλολάτρης, με αποτέλεσμα να τη χτυπήσει αλύπητα, με σκοπό να την κάνει ν' αλλάξει γνώμη. Εκείνη, όμως, ήταν ανένδοτη.
- Τότε την πήγε στον ηγεμόνα Μαρκιανό, ο οποίος ήταν φανατικός εχθρός των χριστιανών, λέγοντάς του, μάλιστα, να μην τη λυπηθεί και να τη βασανίσει σκληρά. Στην αρχή ο Μαρκιανός προσπάθησε να την πείσει να αλλάξει την πίστη της, όμως, εκείνη του απάντησε, «Εγώ δεν προσκυνώ τα είδωλα. Προσκυνώ μόνο τον Κύριό μου και Θεό μου, τον Ιησού Χριστό. Λατρεύω τον Δημιουργό του ουρανού και της γης. Δεν θα με κάνεις να τον αρνηθώ για τα ψεύτικα είδωλά σου. Εμπρός, λοιπόν, κάνε ό,τι νομίζεις». Έπειτα από αυτή την απάντηση, ο Μαρκιανός εκνευρίστηκε πολύ και διέταξε να μαστιγωθεί χωρίς έλεος. Μετά από αυτό το βασανιστήριο, κλείστηκε σε ένα κελί. Τότε της εμφανίστηκε ο Κύριος και της είπε να μην φοβηθεί και να μην λυγίσει. Ταυτόχρονα, οι πληγές στο κορμί της επουλώνονταν.
- Βλέποντάς το αυτό ο Μαρκιανός και μη μπορώντας να το εξηγήσει, της λέει πως οι θεοί στους οποίους πιστεύει αυτός, την λυπήθηκαν και τις γιάτρεψαν τις πληγές. Στη συνέχεια, θέλοντας να την ταπεινώσει, διατάζει να διαπομπευτεί γυμνή. Όμως, ενώ έβγαζαν τα ρούχα της, άλλα ωραιότερα εμφανίζονταν πάνω της. Ο ηγεμόνας, εξαγριωμένος, διέταξε τον αποκεφαλισμό της, ο οποίος και πραγματοποιήθηκε από τον ίδιο της τον πατέρα, ύστερα από επιθυμία του ίδιου. Μόλις λοιπόν, αποκεφάλισε την κόρη του, ως Θεία Δίκη, τον χτύπησε κεραυνός και πέθανε κι εκείνος.
- Τον τιμωρό, αυτό, κεραυνό συμβολίζουν τα πυρά του πυροβολικού και γι' αυτό το λόγο το 1829 καθιερώθηκε ως προστάτιδα του ελληνικού πυροβολικού.
- Στον Πόντο, σε μικρή απόσταση από το μοναστήρι της Παναγίας Σουμελά, είχε χτιστεί εκκλησία στη μνήμη της. Κοντά στην εκκλησία της, λίγο πριν οι Τούρκοι καταστρέψουν το μοναστήρι, οι μοναχοί έκρυψαν την εικόνα της Παναγίας Σουμελά, την οποία το 1931, ο μοναχός Αμβρόσιος ξέθαψε και έφερε στην Ελλάδα.

Αγία Ελένη η Παρθενομάρτυς από τη Σινώπη του Πόντου

- Η Αγία Ελένη, η οποία έζησε το 18^ο αιώνα, καταγόταν από τη Σινώπη και ήταν μέλος της οικογένειας Μπεκιάρη. Από πολύ μικρή είχε στραφεί στη θρησκεία, κυρίως λόγω του θείου της, αδερφό του πατέρα της, ο οποίος δίδασκε στο κρυφό ελληνικό σχολείο της Σινώπης.
- Η Ελένη ξεχώριζε για την ομορφιά και την αγνότητά της. Σε ηλικία 15 ετών, όταν κατευθυνόταν προς το κατάστημα του Κρύωνα, προκειμένου να αγοράσει νήματα για κεντήματα, πέρασε από το σπίτι του πασά-διοικητή της Σινώπης, Ουκούζογλου. Την είδε, λοιπόν, ο πασάς και εντυπωσιασμένος από την όψη της, διέταξε τους φρουρούς του να την πιάσουν και να την φέρουν μπροστά του. Σκοπός του ήταν να πάρει την παρθενιά της. Όμως η Ελένη δεν υπέπεσε στις προθέσεις του και με πείσμα προσπαθούσε να αντισταθεί στους πονηρούς σκοπούς του. Όταν ο πασάς, κάποια στιγμή, προσπάθησε να την αγγίξει, μια αόρατη δύναμη τον απέτρεψε. Εκνευρισμένος που δεν μπόρεσε να πραγματοποιήσει τις προθέσεις του, διέταξε να την φυλακίσουν.
- Η ίδια, όμως, κατάφερε να φύγει χωρίς να γίνει αντιληπτή από τους φρουρούς. Όταν το έμαθε ο πασάς έγινε έξω φρενών και διέταξε τη Δημογεροντία των Ελλήνων να του την φέρουν πίσω. Σε περίπτωση που η εντολή του δεν πραγματοποιούνταν, απείλησε πως θα σφάζει όλους τους Έλληνες της Σινώπης.
- Όταν το πληροφορήθηκε ο πατέρας της, βαθιά λυπημένος, αναγκάστηκε να υποκύψει στον εκβιασμό και να παραδώσει στον πασά την κόρη του, προκειμένου να σωθούν οι συμπολίτες του. Όταν η Ελένη παρουσιάστηκε μπροστά στον πασά, εκείνος, όντας χαρούμενος που ικανοποιήθηκε η εντολή του, προσπάθησε και πάλι να ασελήσει πάνω της. Η Ελένη, όπως και την πρώτη φορά που παρουσιάστηκε μπροστά του, προσευχόταν συνεχώς στον Κύριο να την βοηθήσει. Οι προσευχές της, για άλλη μια φορά, εισακούστηκαν. Μόλις ο Ουκούζογλου προσπάθησε να την αγγίξει, μια αόρατη δύναμη τον εμπόδισε και πάλι. Προσπάθησε και την επόμενη μέρα, όμως και πάλι ο Θεός τον απέτρεψε. Αυτό τον εξόργισε τόσο πολύ, ώστε διέταξε να την φυλακίσουν στις πιο σκοτεινές και υγρές φυλακές της Σινώπης.
- Παρόλο που το μέρος μπορούσε να φοβίσει τον οποιονδήποτε, εκείνη ήταν ψύχραιμη. Προσευχόταν συνεχώς στον Κύριο, ο οποίος της έδινε δύναμη να αντέξει. Με πείσμα απαρνιόταν και αντιστεκόταν στις βρώμικες προθέσεις του πασά, κάτι, φυσικά, που τον εξόργιζε, καθώς θεωρούσε υποτιμητικό για τον ίδιο, ένα κορίτσι 15 ετών, να τον ντροπιάζει έτσι.
- Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να διατάξει να την βασανίσουν και να την σκοτώσουν τρυπώντας με δυο καρφιά το κρανίο της. Χωρίς φόβο, αντιθέτως πολύ γενναία, η Ελένη δέχθηκε τα βασανιστήρια και εν συνεχεία το θάνατο, περνώντας έτσι ένδοξα στην αθανασία. Το άψυχο σώμα της οι βασανιστές της, αντί να το παραδώσουν στην οικογένειά της, το έβαλαν σε έναν σάκο και το πέταξαν στη θάλασσα. Το πιο λυπηρό είναι ότι απέκοψαν το κεφάλι από το σώμα.
- Αντί, όμως, ο σάκος με το άψυχο σώμα της να βυθιστεί, εκείνος επέπλεε, με ένα φως να λάμπει από πάνω του. Το λείψανο της αγίας εν τέλει βυθίστηκε στην περιοχή Γάει. Μετά από μερικές μέρες, ένα ελληνικό πλοίο αγκυροβόλησε στην περιοχή. Το βράδυ ο φύλακας παρατήρησε στον πάτο της θάλασσας ένα φως. Νομίζοντας πως είναι θησαυρός, ειδοποίησε τον καπετάνιο, ο οποίος συγκρότησε μια ομάδα δυτών, προκειμένου να ανεβάσουν τον υποτιθέμενο θησαυρό. Μόλις ανέλκυσαν τον σάκο, είδαν το λείψανο της Αγίας Ελένης. Ο καπετάνιος, όντας συγκλονισμένος από το θέαμα, μετέφερε την τίμια κάρα της Ελένης στον ιερό ναό της Παναγίας στη Σινώπη και το λείψανό της το έβαλε σε ένα ελληνικό πλοίο με κατεύθυνση την Ρωσία. Αξίζει να σημειωθεί πως στον σημείο που βρέθηκε το ιερό λείψανο της αγίας, άρχισε να βγαίνει γλυκό νερό και από τότε η περιοχή ονομάστηκε «Αγιασματα».
- Η τίμια κάρα της Αγίας, η οποία είναι θαυματουργή, βρίσκεται στον ιερό ναό της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, στην Άνω Τούμπα Θεσσαλονίκης. Εκεί μεταφέρθηκε κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών, από τον τότε πρόεδρο της Σινώπης, Χρήστο Καφαρόπουλο.

Οι Σαραντά Μάρτυρες που μαρτύρησαν στη Σεβάστεια του Πόντου

- Στις 09 Μαρτίου η ορθόδοξη εκκλησία τιμά τους Άγιους Σαράντα Μάρτυρες, οι οποίοι θυσιάστηκαν για την πίστη τους. Οι Άγιοι Σαράντα, λοιπόν, ήταν επίλεκτοι στρατιώτες του τάγματος του Λικινίου, ηλικίας 16-22 ετών.
- Όταν ο αυτοκράτορας Λικίνιος διέταξε τον διωγμό των χριστιανών, απαίτησε από τους στρατιώτες του τάγματος να θυσιάσουν στα είδωλα. Εκείνοι, όντας πολύ πιστοί στον Ιησού Χριστό, αρνήθηκαν, με αποτέλεσμα να συλληφθούν από τον έπαρχο της Σεβάστειας, Αγκικόλα, ο οποίος αρχικά προσπάθησε να τους μεταπείσει τάζοντάς τους διάφορα αξιώματα και επαινώντας τους για την ανδρεία τους.
- Η απάντηση από τους 40 στρατιώτες ήταν αρνητική, με αποτέλεσμα να τιμωρηθούν. Η τιμωρία τους ήταν να πέσουν γυμνοί στα παγωμένα νερά μιας λίμνης κοντά στη Σεβάστεια, ώστε να πεθάνουν από το κρύο. Οι στρατιώτες άντεχαν, παρόλο που άρχισαν να μελανιάζουν από την παγωνιά. Κάποια στιγμή, όμως, ένας δεν άντεξε και βγήκε από τη λίμνη. Τη θέση του, όμως, πήρε ένας από τους φρουρούς, ο οποίος θαυμάζοντας το σθένος των στρατιωτών, έβγαλε τα ρούχα του και μπήκε γυμνός κι εκείνος στη λίμνη. Όλη τη νύχτα οι στρατιώτες και ο φρουρός παρέμειναν γυμνοί στην παγωμένη λίμνη και το πρωί τους έβγαλαν λιπόθυμους και τους έκαψαν ζωντανούς.
- Τα λείψανα τους, αρχικά ενταφιάστηκαν με ευλάβεια από πιστούς Χριστιανούς, μέχρις ότου βρεθούν από την αυτοκράτειρα Πουλχερία.
- Στον Πόντο, στις 09 Μαρτίου, όπου και τιμάται η μνήμη των Σαράντα Μαρτύρων, θεωρούσαν πως ό,τι κι αν φύτευαν τη συγκεκριμένη μέρα θα ευδοκιμούσε. Στην Ινέπολη φύτευαν 40 διαφορετικά είδη φυτών και ετοιμάζαν φαγητά από 40 διαφορετικά χόρτα και στην Τραπεζούντα μαγείρευαν 40 λουκουμάδες. Επίσης, θεωρούσαν πως την ημέρα εκείνη ξυπνούσαν από τη χειμερινή νάρκη τα άγρια ζώα.
- Κατά την ορθόδοξη παράδοση, όπως αυτή αποτυπώνεται στο δοξαστικό του τυπικού της ημέρας εορτασμού τους, τα ονόματά τους είναι:
 «Ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοί, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβοήσωμεν λέγοντες• Χαίρετε ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε, Μελίτων, Ἡράκλειε, Σμάραγδε καὶ Δόμνε, Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαυδίε καὶ Πρίσκε, Χαίρετε Θεόδουλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη, Ξανθία Ἡλιανέ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε καὶ Φλάβιε, Χαίρετε Ἀκάκιε, Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε, Ἀλεξανδρε, Ἡλία καὶ Καυδίδε, Θεόφιλε Δομετιανέ καὶ Θεῖε Γαῖε Γοργόνιε, Χαίρετε Εὐτυχές καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σαρκεδών, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτήμον, Σεβηριανέ, Χουδίων καὶ Ἀγλαΐε».

Άγιος Μόδεστος, ο προστάτης των ζώων

- Ο Άγιος Μόδεστος, Ιερομάρτυρας και Πατριάρχης Ιεροσολύμων γεννήθηκε το 300 μ.Χ. στη Σεβάστεια του Πόντου. Οι γονείς του ήταν ο Ευσέβιος και η Θεοδούλη, ορθόδοξοι χριστιανοί. Όταν έγινε πέντε μηνών ο Μοδέστος, ο Ευσέβιος κατηγορήθηκε ως αντιβασιλικός και εχθρός του Μαξιμιανού και συνελήφθη. Όταν το έμαθε η Θεοδούλη, πήρε το μικρό μωρό της στην αγκαλιά και κατευθύνθηκε στις φυλακές όπου ήταν ο σύζυγός της. Εκεί, αφού πλήρωσε πρώτα τους φρουρούς και την άφησαν να μπει μέσα στη φυλακή με το μωρό της, αποφάσισε με τον Ευσέβιο να έχουν ένα κοινό τέλος, και παρακάλεσαν την Παναγία να τους βοηθήσει. Έτσι κι έγινε. Το πρωί ο δεσμοφύλακας καθώς πήγε να τους δώσει ψωμί, τους βρήκε νεκρούς με το νήπιο ζωντανό ανάμεσά τους. Το νήπιο λίγο αργότερα ο δεσμοφύλακας το έδωσε σε έναν ειδωλολάτρη άρχοντα.
- Σε ηλικία δεκατριών ετών περίπου, μαθαίνει από τον ίδιο τον άρχοντα την αλήθεια για τους γονείς του και αποφασίζει να βαπτιστεί χριστιανός.
- Σε αυτό συνετέλεσε και κάποιος χριστιανός χρυσοχόος από την Αθήνα, ο οποίος ανέλαβε τη φροντίδα του νεοφώτιστου Μοδέστου, τον έφερε στην Αθήνα και τον αγκάλιασε σαν παιδί του. Ο Μόδεστος παρόλα αυτά αντιμετωπίζει τη ζήλια των δυο παιδιών του χρυσοχόου, καθώς ήταν προικισμένος με αρετές. Μετά το θάνατο των θετών του γονιών, τα αδέρφια τον πουλάνε ως δούλο στην Αίγυπτο.
- Ο Θεός όμως δεν τον εγκατέλειψε. Ο Μόδεστος κατάφερε να κάνει χριστιανό τον αφέντη που τον αγόρασε και έτσι ελευθερώθηκε. Φεύγοντας από την Αίγυπτο κατευθύνθηκε για προσκύνημα στους Αγίους Τόπους. Εκεί ο λαός των Ιεροσολύμων είδε ένα θαυμαστό γεγονός: οι πύλες του Παναγίου Τάφου άνοιξαν μπροστά στο Μόδεστο! Ο κόσμος βλέποντας αυτό το θαύρεστο γεγονός τον εξέλεξαν αρχιεπίσκοπο Μητρός Εκκλησίας, διάδοχο του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου.

Πέρα από τα χαρίσματα που είχε ήδη, ο Θεός του επεφύλασσε άλλο ένα: τη θεραπεία των κατοικίδιων ζώων, και ιδιαίτερα τα βόδια και τους ημιόνους. Άλλωστε, και κατά τη διάρκεια του μαρτυρίου του πραγματοποίησε θαυμαστά γεγονότα που σχετίζονταν με τα ζώα. Κάποτε ενώπιον του βασιλιά, ομολογούσε την πίστη του στον αληθινό θεό. Ο βασιλιάς διέταξε τους στρατιώτες να δέσουν τον Μοδέστο σε δύο άγριους ημιόνους και να τους αφήσουν να τρέξουν, προκειμένου να διαμελισθεί το σώμα του επάνω στις πέτρες. Ο Άγιος Μόδεστος, όμως, σήκωσε το χέρι του προς τους ημιόνους, τους ευλόγησε και τότε αυτοί έφυγαν, αφήνοντάς τον λυμένο και αβλαβή. Αυτό εξόργισε τον βασιλιά, ο οποίος διέταξε να τον ξαναδέσουν στους ημιόνους, όχι μόνο απ' τα χέρια αλλά και απ' τα πόδια, και να χτυπήσουν με πολλή δύναμη τα ζώα, ώστε να τρέξουν. Ο μάρτυρας του Χριστού έλεγε, καθώς τον έσερναν οι ημίονοι: «Εάν ο Θεός είναι μαζί μας, κανείς δεν είναι εναντίον μας».
- Κάποιος βοσκός βλέποντας τον Άγιο κι αναγνωρίζοντάς τον, τον πλησίασε και τού είπε: «Λυπήσου με, πάτερ, και βοήθησέ με, ώστε με τις ευχές σου ν' αποκτήσω ένα μοσχάρι». Εκείνη τη στιγμή ο Άγιος Μόδεστος πρόσταξε τους άγριους ημιόνους να σταματήσουν να τον τραβούν. Κάλεσε τότε το βοσκό να πλησιάσει μαζί με το κοπάδι του κι ευχήθηκε: «Ο Θεός, που ευλόγησε τα βόδια και τα πρόβατα του Αβραάμ, να σου χαρίζει κάθε χρόνο δύο μοσχάρια, ένα αρσενικό κι ένα θηλυκό». Αμέσως μετά ο βοσκός αποχώρησε ευχαριστημένος και ο Άγιος διέταξε τους ημιόνους να επιστρέψουν στο μέρος απ' όπου είχαν ξεκινήσει να τον σέρνουν. Βλέποντας αυτό το γεγονός ο βασιλιάς εξαγριώθηκε ακόμα περισσότερο.
- Ανείπωτα ήταν τα βασανιστήρια πού επακολούθησαν: έμπηξαν καρφιά στα πόδια του, τον λιθοβόλησαν, τον έριξαν σ' ένα λέβητα με καυτό μολύβι, τον έδεσαν σε μία κολώνα και άναψαν γύρω του μεγάλη φωτιά, αφού πρώτα άλειψαν το κεφάλι του με πίσσα και λάδι. Τίποτε, όμως, απ' αυτά δεν κατέβαλε τον Άγιο μάρτυρα. Και τότε ο βασιλιάς διέταξε τον αποκεφαλισμό του.

Λίγο πριν από το τέλος του, ο Άγιος Μόδεστος προσευχήθηκε και τα τελευταία του λόγια ήταν: «Κύριε Ιησού Χριστέ, δημιουργέ τού φωτός, καταξίωσόν με της Βασιλείας Σου. Σέ, Δέσποτα, και μόνον επόθησεν η ψυχή μου και για Σένα κατεφρόνησα το θάνατο και τα βασανιστήρια. Μη με κρίνεις λοιπόν, ανάξιο των αγαθών Σου, φιλάνθρωπε, και δέομαί Σου, όποιος με επικαλεστεί και με εορτάζει και όποιος αναγνώσει το Μαρτύριό μου, βοήθησέ τον πάντοτε, χάριζέ του πλούσια τα ελέη σου και αποδώξε από τον οίκον αυτού και από όλα τα ζώα του κάθε βλάβη και ασθένεια και πλήθυνέ τα, όπως ευλόγησες και επλήθυνες τα ποίμνια του Αβραάμ, του Ισαάκ, του Ιακώβ και όλων των δούλων Σου, διότι είσαι ευλογητός στους αιώνες. Αμήν». Ύστερα ο Άγιος Μοδέστος προτρέπει το δήμιο να τον αποκεφαλίζει.
- Η μνήμη του εορτάζεται στις 18 Δεκεμβρίου· ημέρα (Παρασκευή) που αποκεφαλίστηκε ο Άγιος, το 374 μ.Χ., στο 74ο έτος της ζωής του.

Πηγές

- <https://www.trapezounta.gr/articles/pontus/religion/saints-of-pontus/>
- <https://blogs.sch.gr/pontos2gymchrys/%CE%AC%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CE%B9-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%80%CE%BF%CE%BD%CF%84%CE%BF%CF%85/>
- <https://enromiosini.gr/arthrografia/agioi-toy-pontoy/>